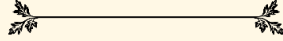

สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็น การปฏิรูประบบบำนาญ กองทุนประกันสังคม
ครั้งที่ 2

วันที่ 6 กันยายน 2560

ณ โรงแรมวบุรี อโยธยา คอนเวนชัน รีสอร์ท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 597 คน ประกอบด้วย ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 นายจ้างสถานประกอบการ ของจังหวัดในภาคกลาง จำนวน 9 จังหวัด ได้แก่ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง นครนายก และชัยนาท พร้อมทั้งผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม

วิทยากร

- การบรรยายเรื่อง “ประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม” โดย นายพนัส ไทยล้วน ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย
- การบรรยายเรื่อง “แนวคิดหลักการ การให้ความคุ้มครองประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม” โดย นายอาร์กษ พรหมณี ที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
- การนำเสนอแนวทางการปฏิรูปและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการปฏิรูประบบบำนาญประกันสังคม” โดย นางนิยดา เสนีย์มโนมัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านประกันสังคม

สรุปผลความคิดเห็นในช่วงการอภิปราย

ผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นการปฏิรูประบบบำนาญได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในที่ประชุม จำนวน 17 คน ดังนี้

1. ประเด็นที่ 1: การขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ

1.1 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 1 คงอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เงื่อนไข และสิทธิประโยชน์เงินบำนาญแบบเดิม (ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ) จำนวน 2 คน

1.2 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 2 ขยายอายุการมีสิทธิรับบำนาญแบบค่อยเป็นค่อยไป และให้สิทธิชดเชยช่วงเปลี่ยนผ่านหากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุที่มีสิทธิรับบำนาญใหม่ได้ คำนวณจากบำนาญที่ควรได้ จำนวน 1 คน

1.3 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 3 ขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญตามหลักสากล และสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง จำนวน 2 คน

1.4 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขั้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง เนื่องจากจะไม่กระทบสิทธิของผู้ประกันตนเดิม จำนวน 2 คน

1.5 อื่น ๆ จำนวน 10 คน (ผสมผสานทั้ง 4 แนวทาง)

1.6 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

1.6.1 ควรขยายอายุการเกิดสิทธิ เพื่อไม่เป็นปัญหาสังคมในภายหน้า

1.6.3 ผู้ประกันตนจำนวนมาก มีความประสงค์ให้มีสวัสดิการในภายหน้า

16.2 การขยายอายุเกิดสิทธิจากอายุ 55 ปีเป็นอายุ 60 ปี เป็นการลิดรอนสิทธิผู้ประกันตน

1.6.3 เนื่องจากสภาพร่างกายอาจจะไม่สามารถทำงานได้จนถึงอายุ 60 จึงไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุเกิดสิทธิ จากอายุ 55 ปี เป็นอายุ 60 ปี

2. ประเด็นที่ 2: การเพิ่มสิทธิประโยชน์การประกันสุขภาพต่อเนื่องแก่ผู้รับบำนาญ โดยผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากออกจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักเงินบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ มีความเห็นและข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีสิทธิการรักษาต่อเนื่อง หากต้องหักเงินสมทบควรหักเงินในอัตราที่ต่ำที่สุด

3. ประเด็นที่ 3: การปรับปรุงสูตรค่าจ้างเฉลี่ยเพื่อใช้ในการคำนวณเงินบำนาญ เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ประกันตนที่มีลักษณะค่าจ้างแตกต่างกัน และช่วยให้ผู้ประกันตนส่วนมากได้รับบำนาญเพิ่มขึ้น มีการปรับค่าจ้างเฉลี่ยในการคำนวณบำนาญชราภาพจาก 60 เดือนสุดท้าย เป็นตลอดอายุการทำงานและปรับค่าจ้างที่ได้รับแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน จะทำให้ค่าจ้างในอดีตมีมูลค่าใกล้เคียงกับปัจจุบันยิ่งขึ้น มีความเห็นว่า เหมาะสมและเป็นธรรม

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์

(1) ควรประชาสัมพันธ์การรับฟังความคิดเห็นให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้ประกันตนทั้งหมด และควรวางแผนกำหนดการประชุม

(2) ควรรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ประกันสังคม

(3) ควรเผยแพร่ข้อมูลการลงทุนให้ทุกคนรับทราบและสามารถเข้าใจได้ เพื่อความโปร่งใส

2. การปฏิรูประบบบำนาญ

(1) ผู้ประกันตนส่งเงินสมทบเกิน 180 เดือน ควรเพิ่มเงินบำนาญจากปีละร้อยละ 1.5 เป็นร้อยละ 3 หรือ 4 เพื่อความเพียงพอ

(2) ควรปรับฐานค่าจ้างในการคำนวณเงินสมทบ และวิธีการคำนวณเงินบำนาญมากกว่า เพื่อให้ได้รับบำนาญมากขึ้น

(3) ควรส่งเสริมการออม บริหารเงินกองทุนให้ได้ผลตอบแทนมากๆ และเผยแพร่ข้อมูลการลงทุนให้ผู้ประกันตนรับทราบ

(4) ควรทบทวนและชดเชยให้กับผู้ประกันตนที่รับเงินบำนาญที่มีเงินบำนาญเพียงเดือนละพันกว่าบาท

(5) คนต่างชาติที่ทำงานในประเทศไทยควรพิจารณาจ่ายเป็นบำนาญ

3. เงินสมทบ

(1) ควรแก้ไขการตีความคำว่า “ค่าจ้าง” เนื่องจากนิยามค่าจ้างของสำนักงานประกันสังคมกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานไม่เหมือนกัน ทั้งที่อยู่ในกำกับกระทรวงเดียวกัน ทำให้การหักเงินค่าจ้างไม่เท่ากันทั้งที่ทำงานลักษณะเดียวกัน เกิดความเหลื่อมล้ำ

(2) รัฐบาลควรนำส่งเงินสมทบในอัตราที่เท่ากับนายจ้าง และผู้ประกันตน

4. สิทธิประโยชน์

(1) ควรมีการจูงใจให้ใช้สิทธิประกันสังคมได้ตลอดชีวิต หากต้องการให้ขยายอายุถึงอายุ 75 ปีไม่ควรขยายอายุกรณีเดียว ควรปรับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ด้วย เช่น กรณีการว่างงาน เป็นต้น

(2) ควรเพิ่มเงินกรณีเสียชีวิต

5. การบริหารจัดการ

(1) เสนอให้สำนักงานประกันสังคมเป็นองค์กรอิสระ

(2) คณะกรรมการควรมาจากการเลือกตั้ง

สรุปผลที่ได้จากแบบสอบถาม (เฉพาะผู้ออกความเห็น)

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 597 คน มีผู้สนใจตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 405 คน คิดเป็นร้อยละ 67.84 ของผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส อายุระหว่าง 41 - 50 ปี วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี และมีรายได้มากกว่า 30,000 บาท และส่วนใหญ่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (ร้อยละ 75.62) รองลงมามีสถานะเป็นนายจ้าง (ร้อยละ 19.15)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพศ			
ชาย	83	20.49	20.65
หญิง	319	78.77	79.35
ไม่ระบุ	3	0.74	
รวม	405	100.00	100.00
กลุ่มอายุ			
≤ 30 ปี	72	17.78	17.91
31 - 40 ปี	106	26.17	26.37
41 - 50 ปี	130	32.10	32.34
51 ปีขึ้นไป	94	23.21	23.38
ไม่ระบุ	3	0.74	
รวม	405	100.00	100.00
สถานภาพ			
โสด	160	39.50	39.90
สมรส	211	52.10	52.62
หย่า/หม้าย	30	7.41	7.48
ไม่ระบุ	4	0.99	
รวม	405	100.00	100.00
วุฒิการศึกษา			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	11	2.72	2.75
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	2.47	2.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	42	10.37	10.50
ปวส./อนุปริญญา	46	11.36	11.50
ปริญญาตรี	256	63.21	64.00
สูงกว่าปริญญาตรี	35	8.64	8.75
ไม่ระบุ	5	1.23	
รวม	405	100.00	100.00

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
สถานะ			
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	19	4.69	4.73
นายจ้างนิติบุคคล	37	9.14	9.20
นายจ้างบุคคลธรรมดา	40	9.88	9.95
ม.33	280	69.14	69.65
ม.39	24	5.92	5.97
อื่นๆ	2	0.49	0.50
ไม่ระบุ	3	0.74	
รวม	405	100.00	100.00
รายได้			
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3	0.74	0.78
5,001 – 10,000 บาท	21	5.18	5.46
10,001 – 15,000 บาท	74	18.27	19.22
15,001 – 20,000 บาท	68	16.79	17.66
20,001 – 30,000 บาท	101	24.94	26.23
มากกว่า 30,000 บาท	118	29.14	30.65
ไม่ระบุ	20	4.94	
รวม	405	100.00	100.00

ข้อมูลด้านการเกษียณอายุและบำนาญ

ผู้ตอบแบบสอบถามวางแผนเกษียณเมื่ออายุ 55 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.57 รองลงมาคืออายุ 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.06

วางแผนเกษียณอายุเมื่อ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50 ปี	28	6.91	7.33
55 ปี	197	48.64	51.57
60 ปี	111	27.41	29.06
65 ปี	7	1.73	1.83
อื่นๆ	39	9.63	10.21
ไม่ระบุ	23	5.68	
รวม	405	100.00	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามวางแผนรายได้หลังเกษียณมาจากบำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ การออมและลงทุนส่วนตัว บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รายได้จากครอบครัว และการทำงานหลังเกษียณ ตามลำดับ

วางแผนรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	3.47
บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	3.89
บำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคม	4.05
การออมและลงทุนส่วนตัว	3.92
รายได้จากครอบครัว	3.39
ทำงานหลังเกษียณ	3.06
อื่นๆ	0.38

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ประสงค์ให้มีรายได้หลังเกษียณ และมีเงินใช้หลังเกษียณทุกเดือน
2. แรงงานบางประเภทต้องทำงานหนักไม่เหมาะที่จะเกษียณอายุ 60 ปี
3. ประสงค์จะนำเงินก้อนไปลงทุนด้านอื่นๆ
4. ไม่เห็นด้วยกับการปรับอายุเกษียณ และเห็นว่าอายุ 55 ปีเหมาะสมแล้ว
5. ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุเกษียณ

ผู้เข้าร่วมประชุมออมเงินระยะยาวเพิ่มเติมนอกจากประกันสังคมในลักษณะฝากธนาคารมากที่สุด รองลงมาคือ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การทำประกันชีวิต ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน และการลงทุนในกองทุน RMF/LTF ตามลำดับ

ลักษณะการออมเงินเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย
ฝากธนาคาร	3.49
ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน	2.66
ทำประกันชีวิต	2.98
ลงทุนในกองทุน RMF/LTF	2.34
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	3.11
อื่นๆ	1.05

ความเห็นเพิ่มเติม

1. บางบริษัทไม่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ต้องการให้บังคับเป็นกฎหมาย
2. ควรสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และสามารถลดหย่อนภาษีได้มากกว่าปัจจุบัน
3. ไม่ควรขยายอายุเกษียณเป็นอายุ 60 ปี เพราะลูกจ้างบางคนวางแผนชีวิตไว้จะทำให้เสียโอกาส
4. คนอายุ 60 ปี หางานทำยาก ควรหางานให้ทำ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.74) มีเงินออมสำหรับใช้ในยามเกษียณไม่เพียงพอ

มีเงินออม	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพียงพอ	110	27.16	29.26
ไม่เพียงพอ	266	65.68	70.74
ไม่ระบุ	29	7.16	
รวม	405	100.00	100.00

ผู้ที่มีเงินออมเพียงพอ เนื่องจาก

1. มีการออมเงินส่วนตัว มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และประกันสังคม
2. มีการบริหารที่ดี วางแผนที่ดี ไม่จำเป็นต้องให้ผู้อื่นมากำหนดให้
3. ซื้ออสังหาริมทรัพย์และลงทุนเบื้องต้น
4. วางแผนการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมกับรายได้
5. มีการเก็บออมตั้งแต่อายุน้อย

ผู้ที่มีเงินไม่เพียงพอ เนื่องจาก

1. ออมเงินและลงทุนน้อย ส่วนใหญ่จะใช้จ่าย
2. ไม่มีการวางแผนการออม เนื่องจากไม่มีความรู้ด้านนี้มากพอ
3. มีภาระค่าใช้จ่ายสูง
4. รายได้จากเงินบำนาญประกันสังคมและเบี้ยผู้สูงอายุ น้อย ไม่เพียงพอดำรงชีพ

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ประสงค์ให้มีการออมเพิ่ม
2. ควรมีแนวทางออมเงินสำหรับคนอายุ 55 ปีขึ้นไป
3. รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือเพิ่มยามเกษียณ
4. ประสงค์ให้สำนักงานประกันสังคมช่วยเหลือในส่วน of รายได้ในวัยเกษียณ
5. ไม่มั่นใจกับเงินออมในปัจจุบันจะเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในอนาคต
6. กรณีผู้รับบำนาญเสียชีวิตใน 3 เดือน สำนักงานประกันสังคมจ่ายเงินให้กับทายาท 10 เท่า อยากทราบว่า เงินที่สะสมมาตลอดอายุการทำงานที่เหลือไปไหน

ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่คิดว่ารายได้หลักหลังเกษียณ/ยามชรา มาจากการออมเงินด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมาเป็นการพึ่งสวัสดิการภาครัฐ การต่ออายุการทำงาน และการพึ่งพิงลูกหลาน ตามลำดับ

แหล่งรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
พึ่งสวัสดิการภาครัฐ	3.40
ออมเงินด้วยตนเอง	3.98
พึ่งพิงลูกหลาน	2.42
ต่ออายุการทำงาน	2.75
อื่นๆ	1.48

ความเห็นเพิ่มเติม

1. วางแผนการใช้เงิน ใช้เท่าที่ได้จ่ายเท่าที่มีตามเศรษฐกิจพอเพียง
2. ประสงค์จะทำงานหลังเกษียณอายุ
3. อายุ 55 ปีไม่สามารถทำงานต่อได้
4. สร้างอาชีพไว้หลังเกษียณ
5. ควรส่งเสริมอาชีพหลังเกษียณ และการออมในรูปแบบต่างๆ ให้ทั่วถึง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58.07) ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพจากอายุ 55 ปี ออกไปเพื่อให้ผู้ประกันตนมีระยะเวลาในการออมเพิ่ม

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	161	39.75	41.93
ไม่เห็นด้วย	223	55.06	58.07
ไม่ระบุ	21	5.19	
รวม	405	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ควรเพิ่มอัตรากำลังคนในการทำงานและมีระยะเวลาการทำงานมากขึ้น
2. ประเทศไทยขาดแคลนแรงงาน และควรช่วยให้มีการออมเพิ่มขึ้น
3. สอดคล้องกับสภาพการทำงานโดยส่วนใหญ่ลูกจ้างพนักงานเอกชนเกษียณอายุประมาณ 55 ปี
4. ควรให้ผู้ประกันตนมีโอกาสออมมากขึ้น เพราะบางคนทำงานได้ถึงอายุ 60-65 ปี
5. ต้องการออมเงินเพิ่ม เพื่อที่จะมีเงินบำนาญเพิ่มขึ้นไว้ใช้จ่ายตอนเกษียณ

ผู้ออกความเห็นโดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 33.98) เห็นว่าอายุที่เกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพควรเป็นอายุ 55 ปี และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 32.61) เห็นว่าอายุเกิดสิทธิในอีก 10 ปีข้างหน้าควรเป็นอายุ 60 ปี

อายุที่เกิดสิทธิ (ปัจจุบัน)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	23	5.68	11.17
55	70	17.28	33.98
60	67	16.54	32.52
65	2	0.49	0.97
อื่นๆ	44	10.87	21.36
ไม่ระบุ	199	49.14	
รวม	405	100.00	100.00

อายุที่เกิดสิทธิ (อีก 10 ปี)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	26	6.42	14.13
55	41	10.12	22.28
60	60	14.82	32.61
65	12	2.96	6.52
อื่นๆ	45	11.11	24.46
ไม่ระบุ	221	54.57	
รวม	405	100.00	100.00

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.57) เห็นว่า ควรขยายอายุรับบำนาญชราภาพด้วยวิธีการสมัครใจมากกว่าการใช้วิธีบังคับ

วิธี	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
สมัครใจ	187	46.17	86.57
บังคับ	29	7.16	13.43
ไม่ระบุ	189	46.67	
รวม	405	100.00	100.00

ความเห็นเพิ่มเติม

1. บางคนอายุมาก เริ่มทำงานไม่ค่อยได้
2. สถานประกอบการส่วนใหญ่กำหนดเกษียณอายุการทำงานที่อายุ 55 ปี
3. ประสงค์จะรับเป็นเงินก้อนเพื่อนำไปใช้หนี้ในระบบและเก็บออมก่อนเสียชีวิต แม้รัฐบาลจะมียารักษาแต่ผู้ประกันตนไม่มีเงินค่าเดินทางไปพบแพทย์
4. การบังคับใช้ถือว่าเอาเปรียบลูกจ้าง
5. แรงงานไทยทำงานอย่างหนัก ร่างกายและสุขภาพจึงไม่สามารถทำงานต่อถึงอายุ 60 ปี

แนวทางการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ (ร้อยละ 50.00) โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 2 คือ ควรดำเนินการขยายอายุรับบำนาญชราภาพตามหลักสากล รับบำนาญจืดชืด หากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุรับบำนาญได้ (ร้อยละ 20.94) รองลงมาเห็นด้วยกับแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขั้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง (ร้อยละ 16.87) และแนวทางที่ 3 ควรขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพตามหลักสากล และสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง (ร้อยละ 12.19)

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพคือ เลือกแนวทางที่ 1 คงอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เงื่อนไขและเงินบำนาญแบบเดิมอยู่ที่ร้อยละ 42.50

แนวทางที่เลือก	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
แนวทางที่ 1	136	33.58	42.50
แนวทางที่ 2	67	16.54	20.94
แนวทางที่ 3	39	9.63	12.19
แนวทางที่ 4	54	13.33	16.87
อื่นๆ	24	5.93	7.50
ไม่ระบุ	85	20.99	
รวม	405	100.00	100.00

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 1 (ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ) มีความเห็นว่า

1. เหมาะสมกับลูกจ้าง ตรงตามวัตถุประสงค์
2. แบบเดิมดีแล้ว
3. มีผลดีกับพนักงานระดับปฏิบัติการ
4. มีหลายแห่งที่เกษียณอายุ 55 ปี ถ้าขยายอายุเป็น 60 ปี ในช่วง 5 ปี ผู้ประกันตนอาจขาดรายได้ แต่ควรพิจารณาเพิ่มอัตราบำนาญเพื่อให้มีรายได้เพียงพอ และควรจะคำนวณเป็นมูลค่าเงินปัจจุบัน
5. บางคนทำงานฝ่ายผลิต อาจไม่สามารถทำงานต่อได้ เพราะใช้แรงงานมากกว่า ควรจะให้เงินตอบแทน หรือกำหนดอายุเกิดสิทธินี้ลดลง

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 2 มีความเห็นว่า

1. ปัจจุบันการแพทย์เจริญก้าวหน้า ทำให้ผู้ประกันตนมีสุขภาพดีและมีอายุยืน สามารถทำงานต่อได้
2. ผู้ประกันตนมีเงินไว้ใช้ตอนชราภาพ ไม่เป็นภาระ
3. ยุติธรรมกับผู้ส่งเงินสมทบประกันสังคม และไม่เอาเปรียบรัฐบาล
4. ผู้ประกันตนจะได้เงินส่วนหนึ่งไปเตรียมตัวที่จะรับเงินเกษียณในอนาคต เช่น สร้างบ้านเตรียมไว้ อยู่อาศัยในอนาคตก่อนได้รับเงินบำนาญ
5. เป็นหลักการสากล เป็นที่ยอมรับ และถือปฏิบัติทั่วโลก หากระยะเวลาในการออมที่นานขึ้น และช่วยลดจำนวนที่ต้องออมในแต่ละเดือน

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 3 มีความเห็นว่า

1. บางคนอาจต้องการเกษียณอายุ 55 ปี และมีสิทธิรับเงินชราภาพต่อ
2. ผู้ประกันตนจะได้นำเงินส่วนหนึ่งไปวางแผนการดำรงชีวิตในอนาคต
3. ความจำเป็นของแต่ละคนต่างกัน
4. เป็นประโยชน์สูงสุดสำหรับลูกจ้าง
5. หากต้องออกจากงานก่อนครบอายุเกษียณงาน ต้องการบำเหน็จไปเป็นทุนในทำกิจการส่วนตัว

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 4 มีความเห็นว่า

1. ไม่ลิดรอนสิทธิผู้ประกันตนเดิม
2. สถานการณ์เศรษฐกิจเมืองไทยค่าครองชีพสูง ค่าใช้จ่ายในชีวิตหลังเกษียณไม่เพียงพอ
3. ผู้ประกันตนเดิมไม่เสียสิทธิ มีผลเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ รัฐบาลได้ผลประโยชน์ มีทางออกสำหรับกระทรวงการคลัง ผู้ประกันตนมีสิทธิเลือกที่จะรับเงินบำนาญที่อายุ 55 ปี หรืออายุ 60 ปี โดยมีเงื่อนไข ไม่เป็นการบังคับ

4. ผู้ประกันตนที่ส่งเงินสมทบจนครบอายุ 55 ปี หากขยายเป็น 60 ปี ทำให้เสียเวลาในการเกิดสิทธิอีก 5 ปี

5. ผู้ประกันตนมีทางเลือก เนื่องจากลูกจ้างบางคนอาจสามารถทำงานต่อได้ บางคนอาจไม่สามารถทำงานต่อได้

ผู้ที่เลือกแนวทางอื่นๆ มีความเห็นว่า

1. ควรคงอายุเกิดสิทธิที่อายุ 55 ปี สามารถเลือกรับบำเหน็จหรือบำนาญได้
2. เห็นด้วยกับแนวทางที่ 1 แต่ควรจะมีสิทธิเลือกบำเหน็จหรือบำนาญ
3. เห็นด้วยในการเพิ่มค่าจ้างในการคำนวณเงินสมทบ แต่ไม่เห็นด้วยกับการจ่ายเงินคืนที่น้อยกว่าเงินสมทบ ทำให้ไม่มีความโปร่งใส

4. ควรให้ผู้ประกันตนมีทางเลือก 3 ทาง เช่น 1) รับบำเหน็จ 2) บำเหน็จ+บำนาญ 3) บำนาญ
5. คงอายุเกิดสิทธิเหมือนเดิมแต่ปรับค่าจ้างในการคำนวณเงินสมทบ เพื่อจ่ายเงินสมทบเพิ่ม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.63) เห็นด้วยกับการที่ผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	253	62.47	74.63
ไม่เห็นด้วย	86	21.23	25.37
ไม่ระบุ	66	16.30	
รวม	405	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. เป็นผลประโยชน์กับผู้ประกันตน
2. ช่วยลดค่าใช้จ่าย ควรเบิกจ่ายง่ายและสมเหตุสมผลกับสิ่งที่จะเบิก
3. ผู้ประกันตนจะได้มีประกันสุขภาพต่อไป
4. ผู้ประกันตนจะได้ใช้สิทธิต่อเนื่อง
5. ควรได้รับสิทธิประโยชน์คงเดิมหลังจากเกษียณอายุ (ยกเว้นกรณีว่างงาน คลอดบุตร และ สงเคราะห์บุตร)

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. หลังจากขาดสิทธิผู้ประกันตน สามารถใช้สิทธิ 30 บาท รักษาทุกโรคได้
2. ไม่ควรหักเงินบำนาญเป็นเบี้ยประกันชีวิต
3. ผู้ประกันตนควรมีสิทธิเลือกหากเห็นว่าเหมาะสม เพราะผู้ประกันตนบางคนไม่ค่อยป่วย
4. เห็นด้วยกับสิทธิในการรักษาพยาบาล แต่ไม่ควรจ่ายเงิน
5. มีมาตรา 39 รองรับอยู่แล้ว

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 63.69) เห็นด้วยกับการปรับสูตรการคำนวณบำนาญจากค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย เป็นการคำนวณจากค่าจ้างเฉลี่ยตลอดอายุการทำงาน โดยปรับมูลค่าของค่าจ้างแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบันก่อนนำมาเฉลี่ย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	200	49.38	63.69
ไม่เห็นด้วย	114	28.15	36.31
ไม่ระบุ	91	22.47	
รวม	405	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ค่าจ้างที่นำมาคำนวณเพิ่มขึ้น ทำให้ได้เงินบำนาญหลังเกษียณมากขึ้น
2. การออมระยะยาว ควรนำมาเฉลี่ยตลอดอายุการทำงาน
3. ค่าจ้างแต่ละปีได้รับไม่เท่ากัน
4. เป็นค่าเฉลี่ยที่น่าจะเหมาะสม ยุติธรรม
5. เป็นไปตามข้อเท็จจริงของการนำส่งเงินสมทบ

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ไม่มั่นใจว่าจะดีกว่าปัจจุบัน
2. ไม่ทราบตัวเลขในการปรับให้เป็นอัตราปัจจุบันที่ชัดเจน
3. การคำนวณ 60 เดือนสุดท้าย เหมาะสมแล้ว
4. เพดานค่าจ้างนำส่งเงินสมทบ สำนักงานประกันสังคมกำหนดไว้ที่ 15,000 บาท แต่ผู้ประกันตนมีเงินเดือนสูงกว่า
5. จะทำให้ค่าเฉลี่ยลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มอัตราคำนวณเงินบำนาญ และปรับค่าจ้างในการคำนวณอัตราเงินสมทบ ควรใช้ฐานค่าจ้างตอนที่เกษียณ
2. ควรพิจารณาสิทธิประโยชน์อื่นนอกเหนือจากชราภาพ เพราะผู้ประกันตนบางคนอาจไม่ได้ใช้สิทธิ
3. ควรยกเลิกกฎหมายการมีประกันสังคม ให้รัฐบาลเข้ามาดำเนินโดยตรงเหมือนต่างประเทศคือจัดเก็บเป็นภาษีเข้าส่วนรัฐบาล รักษาพยาบาลฟรี อายุเกษียณตามรัฐบาลกำหนด และได้รับบำนาญ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส ฯลฯ เมื่อเกษียณจะได้รับเงินบำนาญที่สูงจากการจัดเก็บภาษีเข้ารัฐ
4. เห็นด้วยกับโครงการนี้มากเนื่องจากผู้สูงอายุแต่ละท่านจะได้มีสวัสดิการที่ดี ดุมีคุณค่าและจะได้ไม่เป็นภาระกับทางรัฐบาลมากจนเกินไปและไม่เป็นภาระกับลูกหลาน
5. ควรให้รัฐบาลสมทบสัดส่วนที่เท่ากัน ให้มีความโปร่งใสในการบริหารเงินกองทุน เนื่องจากเก็บมาจากลูกจ้าง ให้ลูกจ้างมีสิทธิเลือกในส่วนผลประโยชน์เพราะเป็นเงินออมของลูกจ้าง

